

1. Kradzież towarów nie stanowi „świadczonej odpłatnie dostawy towarów” w rozumieniu art. 2 szóstej dyrektywy Rady nr 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku i w związku z tym nie stanowi czynności opodatkowanej podatkiem VAT. Okoliczność, że towary tego rodzaju, jak w postępowaniu przed sądem krajowym, opodatkowane są podatkiem akcyzowym nie ma wpływu na powyższy wniosek.
2. Udzielone Państwu Członkowskiemu na podstawie art. 27 ust. 5 szóstej dyrektywy 77/388 upoważnienie do stosowania środków ułatwiających kontrolę poboru podatku od wartości dodanej nie uprawnia tego państwa do opodatkowania tym podatkiem czynności, które nie zostały wymienione w art. 2 tej dyrektywy. Upoważnienie takie nie stanowi zatem podstawy prawnej dla uregulowań krajowych wiążących powstanie obowiązku podatkowego z kradzieżą towarów na terenie składu podatkowego.

(¹) Dz.U. C 304 z 13.12.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 16 czerwca 2005 r.

w sprawie C-456/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 98/44/WE — Ochrona prawna wynalazków biotechnologicznych — Dopuszczalność — Brak transpozycji — Artykuł 3 ust. 1, art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 2 oraz art. 8-12)

(2005/C 217/26)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-456/03 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 27 października 2003 r., **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnik: K. Banks) przeciwko **Republice Włoskiej** (pełnomocnik: I. M. Braguglia, wspierany przez P. Gentilego, avvocato dello Stato), Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, J.-P. Puissochet, S. von Bahr, U. Löhms i A. Ó Caoimh (sprawo-

zdawca), sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 16 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do art. 3 ust. 1, art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 2 oraz art. 8-11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/44/WE z dnia 6 lipca 1998 r. w sprawie ochrony prawnej wynalazków biotechnologicznych, Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 15 tej dyrektywy.
2. Skarga zostaje oddalona w pozostałym zakresie.
3. Republika Włosa zostaje obciążona kosztami postępowania w całości.

(¹) Dz.U. C 7 z 10.01.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 26 maja 2005 r.

w sprawie C-465/03 (wniosek Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Kretztechnik AG przeciwko Finanzamt Linz (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Świadczenia odpłatne — Emisja akcji — Wprowadzenie spółki na giełdę — Dopuszczalność odliczenia podatku VAT)

(2005/C 217/27)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-465/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Austria) postanowieniem z dnia 20 października 2003 r., w postępowaniu: Kretztechnik AG przeciwko Finanzamt Linz, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Lenaerts (sprawozdawca), J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič oraz E. Levits, sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 26 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Emisja nowych akcji nie stanowi transakcji należącej do zakresu przedmiotowego art. 2 pkt 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r.
2. Artykuł 17 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy 77/388, zmienionej dyrektywą 95/7, przyznaje prawo do odliczenia całości podatku od wartości dodanej obciążającego wydatki poniesione przez podatnika w związku z różnymi świadczeniami wykonanymi na jego rzecz w ramach emisji akcji, o ile wszystkie transakcje dokonane przez tego podatnika w ramach jego działalności gospodarczej są opodatkowane.

(¹) Dz.U. C 47 z 21.2.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 21 lipca 2005 r.

w sprawie C-515/03 Eichsfelder Schlachtbetrieb GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas (wniosek Finanzgericht Hamburg o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) (¹)

(Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Refundacje wywozowe — Przesłanki przyznania — Przywóz produktu do państwa przeznaczenia — Pojęcie — Formalności celne związane z dopuszczeniem do spożycia w państwie trzecim — Istotne przetworzenie lub obróbka — Powrotny przywóz do Wspólnoty — Nadużycie prawa)

(2005/C 217/28)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-515/03, Eichsfelder Schlachtbetrieb GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg Jonas, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) postanowieniem z dnia 12 listopada 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 9 grudnia 2003 r., Trybunał (trzecia izba), w składzie, A. Rosas, prezes izby, J. P. Puissechet (sprawozdawca), S. von Bahr, J. Malenovský i U. Løhmus, sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz Jarabo Colomer, sekretarz: K. Sztranc, wydał w dniu 21 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Przewidziana w art. 17 ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1384/95 z dnia 19 czerwca 1995 r. w sprawie zmian niezbędnych dla wykonania porozumienia rolnego zawartego w ramach Rundy Urugwajskiej, przesłanka uzyskania refundacji różnicowanej, polegająca na dopełnieniu formalności celnych w zakresie dopuszczenia danego produktu do spożycia w państwie trzecim przywozu, jest spełniona, gdy produkt ten, po zapłaceniu w tym państwie należności celnych przywozowych, został tam poddany istotnemu przetworzeniu lub obróbce w rozumieniu art. 24 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, również wówczas, jeżeli po dokonaniu tego przetworzenia lub obróbki produkt został następnie powrotnie wywieziony do Wspólnoty za zwrotem należności celnych pobranych w tym państwie i zapłatą należności celnych przywozowych we Wspólnocie.

W tych okolicznościach można jednakże zażądać zwrotu refundacji wywozowych, jeżeli sąd krajowy stwierdzi, że zgodnie z przepisami prawa krajowego wykazano, iż eksporter dopuścił się praktyk stano-
wiących nadużycie.

(¹) Dz.U. C 59 z 06.03.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 21 lipca 2005 r.

w sprawie C-30/04 Ursel Koschitzki przeciwko Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) (¹) (wniosek Tribunale di Bolzano o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Emerytura — Obliczenie teoretycznej wysokości świadczenia — Uwzględnienie kwoty niezbędnej do wyrównania do wysokości świadczenia minimalnego przewidzianego przez krajową ustawę)

(2005/C 217/29)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-30/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Tribunale di Bolzano (Włochy) postanowieniem z dnia 9 stycznia 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu